

የትንቢት መንፈስ፡ የእኩል ሌሊት ጩኸት

ሁለቱ የሐበቁቅ ጽላቶች

Jeff Pippenger

2012-10-13

የማብራሪያ ቃል

በቅርቡ፣ በድረ-ገጻችን ላይ የተወከሉት የተለያዩ ቋንቋዎች ውስጥ እንዲተረጎም የዕንባቆም ሁለት ጽላቶች የተሰኘውን ጽሑፍ ለማስፈር ዝግጅት ጀመርን። የተነገረ ትምህርትን ወደ የተጻፈ ቅርጽ መቀየር፣ አንድ ሰው እነዚህን የተነገረ ትምህርት ወደ የተጻፈ ቅርጽ ለመለወጥ ሊያልፍባቸው የሚገቡትን ሁሉንም ውስብስብ ደረጃዎች ካለው በቀር ሊታሰብ ከሚችለው ይልቅ እጅግ የበለጠ ከባድ ሥራ ነው። ከዚህም ጋር የተያያዙትን፣ በመጨረሻም ይህን ይዘት በድረ-ገጹ ላይ ወዳሉት የተለያዩ ቋንቋዎች ውስጥ ለመተርጎም የሚኖሩትን አስፈላጊ ችግሮች ጨምሮ። ከዘጠና አምስቱ ትምህርቶች መካከል የመጀመሪያውን የቅጂ አርትዖት ገና ጀመርን፣ እናም እኛ ደግሞ ልናልፍበት የሚገባን ሌላ አንድ ውስብስብ ደረጃ እንዳለ ተገነዝብሁ። ይህም ይህ መልእክት ከ1989 ዓ.ም. ጀምሮ እስከ አሁኑ ታሪካችን ድረስ በደረጃ በደረጃ ከተገነባበት እድገት ጋር የተያያዘ ነው።

በከባቢ አስራ አምስት ዓመታት በፊት በተደረጉት ማቅረቦች ውስጥ አንዳንድ እውነቶች ገና በሕፃናት ደረጃ ያሉ የግንዛቤ ሁኔታ ላይ ነበሩ። ከእነዚያ እውነቶች መካከል እኔ ልገልጽ የሚገባኝ የመጀመሪያው ነገር በሚለራዊት ታሪክ ውስጥ የሁለተኛው መልእክ መድረስ ነው። በዚያን ጊዜ እኔ የተረዳሁት ሁለተኛው መልእክ የመጣው የፕሮቴስታንት አብያተ ክርስቲያናት ለሚለር የመጀመሪያውን መልእክት ማቅረብ በመቃወም በሮቻቸውን መዝጋት በጀመሩበት ጊዜ ሲሆን፣ ይህም ከ1843 ዓመት ማብቃት ጋር በተያያዘ ነበር። ዊልያም ሚሊር 1843 ዓመታት በMarch 22, 1843 እንደሚጀምሩ እና በMarch 22, 1844 እንደሚያበቁ በሚያመለክት የጊዜ ቆጠራ ላይ ይሠራ ነበር። በኋላ በሁለቱ ቅዱሳን ሰንጠረዦች ላይ የተቀመጡት ሦስቱ ትንቢቶች በ1843 ዓመት እንደሚፈጸሙ አስቦ ነበር፣ እናም ያ ዓመት በMarch 22, 1844 እንደሚያበቃ ያምን ነበር። እርሱ በሁለት ነጥቦች ተሳስቶ ነበር።

ሚሊር የዳንኤል አሥራ ሁለት 1335 ቀኖች፣ የዘሌዋውያን ሃያ ስድስት “ሰባቱ ዘመናት” 2520 ዓመታት፣ እና የዳንኤል ስምንት 2300 ቀኖች ትንቢቶች በ1844 መጋቢት እንደሚፈጸሙ ተረድቶ ነበር። ከዚያ በኋላ ጌታ ሳሙኤል ስኖውን መርቶ፣ ትንቢቶቹ በ1843 ሳይሆን በ1844 እንደሚያበቁ ብቻ ሳይሆን እንዲያስተውል አደረገው፤ ነገር ግን ስኖው ሚሊር ሲጠቀምበት ካልነበረው የጊዜ ቆጠራ አተገባበር የሆነውን የካራይት የጊዜ ቆጠራ መተግበር ደግሞ ጀመረ። ሚሊር ዓመቱን ከጸደይ እስከ ጸደይ በሚቆጥረው የረቢያዊ/በእኩል ሌሊት ተመስርቶ የሚሰራ የጊዜ ቆጠራ ሲጠቀም ነበር።

የሐበቁቅን ሁለቱን ጽላቶች በማቅረብ ላይ ሳለን፣ ይህን ታሪካዊ እውነታ አላስተዋልንም ነበር፤ እንዲሁም የሚለርን ልምምድ በመጠቀም መጋቢት 22 ቀን 1844 የሁለተኛው መልእክ መምጣትና የመዘግየቱ ዘመን መጀመሪያ እንደሆነ ምልክት እናደርግ ነበር። የዚያ መልእክ መምጣት ፕሮቴስታንቶች የሚለርን የመጀመሪያውን መልእክ መልእክት በጣሉበት ጊዜ እንደሚስማማ ተረድቼ ነበር፣ አሁንም እንዲሁ እረዳለሁ፤ የሚከተለውም ክፍል የእኔ መነሻ ማጣቀሻ ነበር።

“በ1842 ዓ.ም. ሰኔ ወር፣ አቶ ሚሊር በፖርትላንድ በካስኮ ስትሪት ቤተ ክርስቲያን ሁለተኛውን ተከታታይ የትምህርት ንግግሮቹን ሰጠ። እኔ እነዚህን ንግግሮች ለመሳተፍ ታላቅ መብት እንደሆነ ተሰማኝ፤ ምክንያቱም ተስፋ በማጣት ሁኔታ ውስጥ ወድቄ ነበር፣ ከአዳኝም ጋር ለመገናኘት ዝግጁ እንዳልሆን

ይሰማኝ ነበር። ይህ ሁለተኛው ተከታታይ ንግግሮች በከተማዬቱ ውስጥ ከመጀመሪያው ይልቅ እጅግ የበለጠ ስሜት ቀስቀሰ። ጥቂት ልዩ ሁኔታዎችን ካልነሱ በስተቀር፣ የተለያዩ የእምነት ቡድኖች ለአቶ ሚሊር የቤተ ክርስቲያኖቻቸውን ደጆች ዘጉበት። ከተለያዩ መድረኮች የተነገሩ ብዙ ንግግሮች የንግግሩን ሰጪ ተብለው የተነሱበትን የእብደት ስህተቶች ለማጋለጥ ሞከሩ፤ ነገር ግን ብዙ በጭንቀት የሚያዳምጡ ሰዎች ስብሰባዎቹን ተካፈሉ፣ እና ብዙዎችም ወደ ቤተ ክርስቲያኑ ለመግባት አልቻሉም። ማኅበረ ምእመናኑ በልዩ ሁኔታ ጸጥ ያሉና ትኩረት የሰጡ ነበሩ።” Life Sketches, 27.

የበሮች መዘጋት ለሚሊር መልእክት የተደረገው መዘጋት የመጀመሪያው መልእክት መካከል መጀመሪያን እንደሚያመለክት ተረድቻለሁ፤ እንዲሁም ከሚሊር የራቢናዊ/የእኩለ ሌሊት መሠረት ያለውን የዘመን ቆጠራ አስተያየት ጋር በመስማማት፣ 1844 ማርች 22 የ1843 መጨረሻን እንደሚያመለክት ገመትሁ። ሚሊር በ1842 ዓ.ም. በጁን ወር በፖርትላንድ ያቀረበው አቀራረብ በእውነቱ በመጨረሻ በ1844 ኤፕሪል 18 የተፈጸመን ቀስ በቀስ የሆነ መካከል የሚለይ የመንገድ ምልክት ነው፤ ነገር ግን በእነዚያ አቀራረቦች ጊዜ ሳሙኤል ስኖው የካራኢት የዘመን ቆጠራ አተገባበር እንደተጠቀመ አልተገነዘብንም።

በመጀመሪያው ትዕይንት ውስጥ የተቀመጠውን ጽሑፍ ለማስተካከል ስንጀምር፣ በዚያን ጊዜ የተመዘገበው ነገር አሁን እኛ ከምናስተምረው ጋር የሚቃረን እንደሚመስል መመልከት ጀመርሁ። ይቃረናልም፣ አይቃረንምም። ይህ በቀላሉ ለሁለተኛው መልእክት በተራማጅ ሁኔታ መድረስ የተሰጠ አጽንኦት ብቻ ነው፤ እንዲሁም በሚለራይት ታሪክ እንደነበረው ሁሉ፣ የዚህ መልእክት በተራማጅ ሁኔታ መፈታቱን የሚያሳይ ምሳሌ ደግሞ ነው። ይህ የማብራሪያ ማስታወሻ፣ እኛ ኤፕሪል 19, 1844ን የመጀመሪያው የሚለራይት ቅሬታ ቀን መሆኑን በመለየታችን እና ቀድሞ ተሰጥቶ በነበረው ትምህርት ላይ የተሰናከሉትን ሊመለከት ይገባል።

«የመጀመሪያውና የሁለተኛው መልእክት በ1843 እና በ1844 ተሰጡ፤ እኛም አሁን በሦስተኛው ማስታወሻ ሥር ነን፤ ነገር ግን ሦስቱም መልእክቶች ገና ሊታወጁ ይገባል። እነዚህ ለእውነት ፈላጊዎች እንደገና እንዲደገሙ አሁንም እንደ ቀድሞው ሁሉ እጅግ አስፈላጊ ነው። በብዕርና በድምፅ ማስታወሻን ማሰማት አለብን፤ ሥርዓታቸውንም እያሳየን፣ ወደ ሦስተኛው የመልእክት መልእክት የሚያመጡንን ትንቢቶች አፈጻጸም እያብራራን። ከመጀመሪያውና ከሁለተኛው ውጭ ሦስተኛ ሊኖር አይችልም። እነዚህን መልእክቶች በሕትመቶችና በንግግሮች ለዓለም ልንሰጥ ይገባናል፤ በትንቢታዊ ታሪክ ቅደም ተከተል ውስጥ የነበሩትንና የሚሆኑትን ነገሮች እያሳየን።» Selected Messages, መጽሐፍ 2, 104.

የሐበቁቅ ሁለት ጽላቶች 1 ከ95

መግቢያ ለሐበቁቅ ሁለቱ ጽላቶችና ለእኩለ ሌሊት ጭኸት

በዚህ ተከታታይ ጥናት ውስጥ የዕንባቆምን ሁለት ሰንጠረዦች—የ1843 እና የ1850 ሰንጠረዦች—በረዥም ጊዜ ውስጥ እንመለከታለን። በመጀመሪያ የእኩለ ሌሊት ጭኸትን በተገቢው ቦታ እናኖራለን። እንደተጠቀሰው፣ የመጀመሪያዎቹ አቀራረቦች ከዚህ መልእክት ጋር ለተዋወቁ ሰዎች በብዙ ክፍል የክለሳ ይሆናሉ፤ ነገር ግን ለዚህ መልእክት አዲስ በሆኑ ሰዎች ሊጠና የሚችል ተከታታይ ጥናት እያዘጋጀን ስለሆነ፣ ለእነርሱ አንዳንድ መሠረታዊ ሐሳቦችን መዘርጋት አለብን። ከእኩለ ሌሊት ጭኸት እንጀምራለን፣ ትኩረታችንንም በኤለን ዋይት የመጀመሪያ ራእይ ውስጥ በሚገኝ አንድ ገጽታ ላይ እናደርጋለን። ከChristian Experience and Teachings ገጽ 57 የመጀመሪያውን አንቀጽ እናንብብ።

በ1844 ዓ.ም. የጊዜው መሻገር ከነበረ ብዙ ሳይቆይ የመጀመሪያዬ ግልጽ ራእይ ተሰጠኝ። እኔም በፖርትላንድ፣ ሜይን ውስጥ የምትኖር በክርስቶስ ውስጥ የተወደደች እህት፣ ልቧም ከእኔ ልብ ጋር የተቆራኘ የነበረችውን ወይዘሮ ሄንሰን ለመጎብኘት ሄጄ ነበር። አምስታችንም፣ ሁላችን ሴቶች ሆነን፣

በቤተሰቡ መሠዊድ ፊት በጸጥታ ተንበርክኮን ነበር። እየጸለይንም ሳለን፣ ከዚህ በፊት እንዳልሆነ ሁኔታ የእግዚአብሔር ኃይል በላይ መጣ።

እነዚህ ከእህት ዋይት ጋር ልባቸው የተጣመረ እነዚህ አምስት ሴቶች፣ የእግዚአብሔርን ኃይል ማንኛውንም መገለጥ አይቃወሙም ነበር። በተለይም፣ ሁሉም ሴቶች ነበሩ፣ ቤተ ክርስቲያንንም ይወክላሉ፤ እንዲሁም አምስት ነበሩ፣ ይህም እንደ አምስቱ ጥበበኛ ደናግል ሊታይ ይችላል። ይህ በቀላሉ አንድ ምልክታ ብቻ ነው።

በብርሃን የተከበብሁ እንደ ሆንሁና ከምድርም እየተነሣሁ ከፍ ከፍ እየሄድሁ እንዳለሁ ተሰማኝ። በዓለም ውስጥ ያሉትን የአድቫንት ሕዝብ ለማየት ዘር ብዬ ተመለከትሁ፤ ነገር ግን ላገኛቸው አልቻልሁም፤ በዚያን ጊዜም አንድ ድምፅ፣ “እንደ ገና ተመልከት፤ ትንሽም ከፍ ብለህ ተመልከት” አለኝ። በዚህ ጊዜ ዓይኖቼን ከፍ አደረግሁ፤ ከዓለምም በላይ ከፍ ብሎ የተዘረጋ ቀጥተኛና ጠባብ መንገድ አየሁ። በዚያ መንገድ ላይ የአድቫንት ሕዝብ ወደ ከተማይቱ ይጓዙ ነበር፤ እርስዎም በመንገዱ ሩቅ ጫፍ ላይ ነበረች። በመንገዱ መጀመሪያ ከኋላቸው የሚያበራ ብርሃን ተተክሎ ነበር፤ መልአክም ይህ የእኩለ ሌሊት ጩኸት መሆኑን ነገረኝ። ይህ ብርሃን በመንገዱ ሁሉ ላይ ያበራ ነበር፤ እንዳይሰናከሉም ለእግራቸው ብርሃን ይሰጣቸው ነበር። ከፊታቸው ትንሽ ቀድሞ ሆኖ ወደ ከተማይቱ የሚመራቸውን ኢየሱስን ዓይኖቻቸውን በእርሱ ላይ አጥብቀው ቢያኖሩ ደህና ነበሩ። ነገር ግን ብዙም ሳይቆይ አንዳንዶች ደከሙና፣ “ከተማይቱ እጅግ ሩቅ ናት፤ ከዚህ በፊትም ወደ እርስዎ ገብተን እንደምንሆን እንጠብቅ ነበር” አሉ። ከዚያም ኢየሱስ ክቡር ቀኝ ክንዱን በማንሣት ያበረታቸው ነበር፤ ከክንዱም ላይ ብርሃን ወጥቶ በአድቫንቱ ወገን ላይ ይወዛወዝ ነበር፤ እነርሱም “ሃሌሉ!” ብለው ይጮኹ ነበር። ሌሎች ግን በድፍረት ከኋላቸው ያለውን ብርሃን ካዱ፤ “እስከዚህ ድረስ የመራን እግዚአብሔር አይደለም” አሉ። ከኋላቸው ያለውም ብርሃን ጠፋ፤ እግራቸውንም ፍጹም በጨለማ ውስጥ ተው፤ ተሰናክሉም፣ ምልክቱንና ኢየሱስን ከዓይናቸው አጡ፤ ከመንገዱም ወደ ታች ባለው ጨለማና ክፉ ዓለም ውስጥ ወድቀው ሄዱ።

ዊልያም ሚሊርና የእኩለ ሌሊት ጩኸት

በዚህ የመጀመሪያ አቀራረብ፣ ጥቂት ነጥቦችን ካስመሠረትን በኋላ፣ በዲሴምበር 1844 የተካሄደውን የአድቫንቲስቶች የሎው ሃምፕተን ጉባኤ እንመለከታለን። በዚህ ጉባኤ አንዳንድ ሚሊራውያን ተሰበሰቡ፣ ዊልያም ሚሊርም የእኩለ ሌሊት ጩኸትን ግንዛቤ አልተቀበለም። እዚህ ያለው አመክንዮ ይህ ራዕይ፣ ለሁላችንም ቢሆንም፣ በተለይ ግን ለዊልያም ሚሊር ነበር የተሰጠው።

በዚያው ወር ውስጥ ዊልያም ሚሊር በኋላቸው ያለውን ብርሃን—የእኩለ ሌሊት ጩኸት—ካደ፤ ይህም ከመንገዱ ወደ ታች ወዳለው የክፉዎች ዓለም እንዲወድቅ ያደርገው ነበር። የዚህን አንድምታ እንመረምራለን። ታሪካዊ ማስረጃ እንደሚያሳየው፣ ሚሊርያውያን ሁሉ የአሥሩን ደናግል ምሳሌ እየፈጸሙ መሆናቸውን ያምኑ ነበር፤ ይህም በመካከላቸው የተለመደ ዕውቀት ነበር። ዊልያም ሚሊር የእኩለ ሌሊት ጩኸት ምን እንደሆነ ግንዛቤ እንደነበረው እናሳያለን። ሚሊር የእኩለ ሌሊት ጩኸት የዳንኤል 8:14 እና የራእይ 14:6-9 የፍርድ ሰዓት መልእክት እንደሆነ ያምን ነበር። በ1830ዎቹ መጀመሪያ መስበክ የጀመረው መልእክት የእኩለ ሌሊት ጩኸት፣ “እነሆ፣ ሙሽራው ይመጣል” እንደሆነ፣ እናም ኢየሱስ እንደ ሙሽራ ወደ ዓለም እየመጣ መሆኑን ያምን ነበር።

ለአብዛኛው የሚሊራውያን ታሪክ ጊዜ፣ እነርሱ የአሥሩን ደናግል ምሳሌ እየፈጸሙ እንዳሉ ያምኑ ነበር፤ ነገር ግን የእኩለ ሌሊት ጩኸት እነርሱ ሲያውጁ የነበረውን መልእክት እንደሚገልጽ ያስቡ ነበር። ሆኖም፣ በ1844 የበጋ ወራት አዲስና ትክክለኛ ግንዛቤ ተገለጠ፤ የእኩለ ሌሊት ጩኸት የሰባተኛው ወር እንቅስቃሴ ነበር፤ እናም ኢየሱስ በሰባተኛው ወር በአሥረኛው ቀን እንዲመጣ ይጠበቅ ነበር። ይህ እውነተኛው የእኩለ ሌሊት ጩኸት ነበር። ሚሊር በ1844 ዲሴምበር እውነተኛውን የእኩለ ሌሊት ጩኸት በእምቢታ በተቀበለ ጊዜ፣ የ1844 የበጋን ታሪክ እየጣለ ነበር፤ እናም ይህ ከ1830ዎቹ ጀምሮ የነበረው አጠቃላይ መልእክት ብቻ ነው

ወደሚል ቀድሞው አቋሙ እየተመለሰ ነበር። የእኩለ ሌሊት ጩኸትን እንቅስቃሴ መረዳት እጅግ ወሳኝ ነው። 2520ን ሚሊራውያን እንደተረዱት ካልተረዱት ሆኑ፣ የእኩለ ሌሊት ጩኸትን መረዳት አትችሉም። የእኩለ ሌሊት ጩኸትንም ሚሊራውያን እንደተረዱት መረዳት ካልቻላችሁ፣ ከመንገዱ ወድቃችሁ ወደ ታች ወዳለው ክፉ ዓለም ትገባላችሁ።

በዚህ ማቅረብ ውስጥ፣ ዛሬ በአድቪንቲዥም በግልጽ የሚከለክሉ በገበታው ላይ ያሉ አንዳንድ እውነቶች እንጀምራለን። የሰባተኛው ቀን አድቪንቲስት ቤተ ክርስቲያን መጽሐፍ ቅዱሳዊ ምርመራ ተቋም እና አብዛኞቹ የአድቪንቲስት ሥነ መለኮት ምሁራን 2520ን ይክዳሉ። ይህን እየቀጠልን በመጽሐፍ ቅዱሳዊ መሠረት እንመለከተዋለን፤ ነገር ግን በመጀመሪያ ኤለን ዋይት 2520ን ሙሉ በሙሉ እንደምትደግፍ እናሳያለን። ተቋሙ እና አብዛኞቹ ሥነ መለኮት ምሁራን ደግሞ ስለ “ዴይሊ” የነበረውን የአቅኚዎች ግንዛቤ ይክዳሉ። “ዴይሊ” ጣዖት አምልኮ መሆኑን የሚያመለክተውን የአቅኚዎች ግንዛቤ መከልከል የትንቢትን መንፈስ መከልከል መሆኑን እናሳያለን። ተቋሙ ደግሞ ስለ መለኮቶቹ—አምስተኛውንና ስድስተኛውን መለኮት—የአቅኚዎችን ግንዛቤ በግልጽ ይክዳል። ስለ መለኮቶቹ የአቅኚዎችን ግንዛቤ መከልከል የትንቢትን መንፈስ መከልከል መሆኑን በማሳየት እንጀምራለን።

ዛሬ፣ አብዛኞቹ አድቪንቲስቶች ስለ 1290 እና 1335 ቢያንስ ድብልቅ እውቀት አላቸው። ስለ 1335 ያለው የመሥራቾቹ ግንዛቤ ከሌለ፣ በመጋቢት 22፣ 1844 የጀመረውን የመዘግየት ጊዜ ለመለየት ምንም መጽሐፍ ቅዱሳዊ ማስረጃ የለም። የመዘግየትን ጊዜ ሳይረዱ፣ የእኩለ ሌሊት ጩኸትን እንቅስቃሴ መረዳት አይቻልም። የእኩለ ሌሊት ጩኸትን ሳይረዱ፣ ሰው ከመንገዱ ወደ ታች ወዳለው ክፉ ዓለም ይወድቃል። እነዚህን እውነቶች በትንቢት መንፈስ ግልጽ ማረጋገጫ አኳያ በሰንጠረዥ ላይ እናሳያለን፤ ከዚያም ከእግዚአብሔር ቃል እንመርምራቸዋለን። ነገር ግን አስቀድሞ፣ የሚሊራውያንን ታሪክ ምን እንደከበበው እና የእኩለ ሌሊት ጩኸትን ምን እንዳመጣው ማየት ያስፈልጋል።

የሚሊራውያን ታሪክ እና የመጀመሪያው መልአክ መምጣት

ከUriah Smith የተጻፈው Thoughts on Daniel and Revelation ገጽ 521 ጀምረን፣ የሚሊራውያን ታሪክን ለማሳየት እና 1798ን ለመመልከት እንጀምራለን። Uriah Smith እንዲህ ይጽፋል፡- “የራእይ 10 ክስተቶች የዘመን ቅደም ተከተል፣ ይህ መልአክ ከራእይ 14 የመጀመሪያው መልአክ ጋር አንድ መሆኑ በሚያሳየው እውነታ የበለጠ ይረጋገጣል።” በራእይ 10፣ አንድ ኃያል መልአክ በእጁ የተከፈተ ትንሽ መጽሐፍ ይዞ ከሰማይ ይወርዳል። Ellen White ይህ ኃያል መልአክ ኢየሱስ ክርስቶስ መሆኑን፣ ያ ትንሽ መጽሐፍም የዳንኤል መጽሐፍ መሆኑን ታሳውቀዋል። በምዕራፍ አሥር መጨረሻ፣ የሐንስ ያን ትንሽ መጽሐፍ እንዲበላ ይነገረዋል፤ እርሱም በአፍ ጣፋጭ ነገር ግን በሆዱ መራራ ይሆናል። የሐንስ የሚሊራውያን ታሪክን ይወክላል፤ በዚያ የዳንኤል መልአክ ጣፋጭ ቢሆንም ወደ መራራ ተስፋ መቁረጥ ይመራል። እንደ ቀደምት አባቶች አስተምህሮ፣ የራእይ 10 ኃያል መልአክ የራእይ 14 የመጀመሪያው መልአክ ነው—ሁለቱም አንድ መልአክ ናቸው።

ብዙ ጊዜ በራእይ መጽሐፍ ውስጥ ስለ እነዚህ መላእክት በተለይ ጊዜ ለመስጠት አንጠነቀቅም፤ ነገር ግን ይገባናል። በራእይ 10 ያለው ብርቱ መልአክ ደግሞ ዊልያም ሚሊር የራእይ 14 የመጀመሪያውን መልአክ ሥራ በመፈጸም፣ “እግዚአብሔርን ፍሩ ክብርም ስጡት፣ የፍርድ ሰዓት መጥታለችና” የሚለውን የእኩለ ሌሊት ጩኸት እየፈጸመ ነበር ብሎ ያመነበት መልአክ ነው። “የፍርድ ሰዓት” የሚለው ዳንኤል 8፣14ን ያመለክታል። እነዚህ መላእክት የተፈጸመውን ሥራ የተለያዩ ገጽታዎች ይለያያሉ።

ወደ ኡርያ ስሚዝ እንመለስ፡- “በራእይ 10 የተጠቀሱት ክስተቶች የዘመን ቅደም ተከተል በተጨማሪም ከዚህ እውነታ የተነሣ ይረጋገጣል፤ ይህ መልአክ ከራእይ 14 የመጀመሪያው መልአክ ጋር አንድ ነው።” እርሱም ምን እንደሚያገናኛቸው ያብራራል፤ ሁለቱም የሚያውጁት ልዩ መልአክት አላቸው፣ ሁለቱም አዋጃቸውን በታላቅ

ድምፅ ያወጃሉ፤ ሁለቱም ፈጣሪን በሚመለከት ተመሳሳይ ቋንቋ ይጠቀማሉ፤ ሁለቱምም ጊዜን ያውጃሉ—አንዱ ጊዜ ከእንግዲህ ወዲህ እንዳይኖር ሲሆን ሌላው ግን የእግዚአብሔር ፍርድ ሰዓት መጥቶአል ብሎ ያውጃል። የራእይ 14፡6 መልእክት የፍጻሜው ዘመን መጀመር በዚህ ወገን ላይ ይገኛል።

ኡርያስ ስሚዝ የመጨረሻው ዘመን 1798 እንደሆነ ይገልጻል፤ የራእይ 14 መልእክትም ከዚያ በኋላ እንደሚመጣ ያስቀምጣል። እርሱም እንዲህ ይጽፋል፡- “ነገር ግን የራእይ 14፡6 መልእክት የመጨረሻው ዘመን መጀመሪያ ከተከሰተ በኋላ ባለው ወገን የተቀመጠ ነው። ይህ የእግዚአብሔር ፍርድ ሰዓት መጥቶአል የሚል አዋጅ ነው፤ ስለዚህም ተፈጻሚነቱ በመጨረሻው ትውልድ ላይ መሆን ይገባል። ጳውሎስ የፍርድ ሰዓት መጥቶአል ብሎ አልሰበከም። ሉተርና ባልደረቦቹም አልሰበኩትም። ጳውሎስ ስለሚመጣ ፍርድ፣ በያልተወሰነ ሁኔታ ወደፊት እንዳለ ሆኖ፣ ይከራከር ነበር፤ ሉተርም ከእርሱ ዘመን ቢያንስ ሶስት መቶ ዓመት ርቆ አስቀምጦታል። ከዚህም በላይ፣ ጳውሎስ እስከ የተወሰነ ጊዜ ድረስ የእግዚአብሔር ፍርድ ሰዓት መጥቶአል የሚል እንደዚህ ያለ ስብከት እንዳይኖር ቤተ ክርስቲያንን ያስጠነቅቃል።” በ2 ተሰሎንቄ 2፡1-3 ጳውሎስ የክርስቶስ ቀን መቅረቡ ከመጀመሪያው መውደቅ ካልመጣ እና የኃጢአት ሰው ካልተገለጠ ድረስ አይደለም ይላል። ጳውሎስ የኃጢአት ሰውን፣ ትንሹን ቀንድ፣ ጳጳሳዊነትን ያስገባል፤ በ1798 የተፈጸመውን 1260 ዓመታት የቀጠለውን የበላይነቱን ዘመንም በሙሉ በማስጠንቀቂያ ይሸፍናል።

በ1798 ዓ.ም.፣ የክርስቶስ ቀን ቀርቦአል ብሎ ማወጅን የሚከለክለው ገደብ ተወገደ። የፍጻሜውም ዘመን ተጀመረ፤ ከትንሹም መጽሐፍ ማኅተሙ ተወሰደ። ከዚያን ጊዜ ጀምሮ፣ የራእይ 14 መልእክት ወጥቶአል። ኡርያስ ስሚዝ፣ “ልታዩት ከፈለጋችሁ፣ ከ1798 ዓ.ም. ጀምሮ የመጀመሪያው መልእክት መልእክት ወጥቶአል” ይላል። በ1798 ዓ.ም. የራእይ 14 የመጀመሪያው መልእክት በታሪክ ውስጥ ይደርሳል—ይህ የአቅኚዎች ግንዛቤ ነው። ከዚያን ጊዜ ጀምሮ፣ የራእይ 14 መልእክት የእግዚአብሔር ፍርድ ሰዓት መጥቶአል ብሎ አውጇል፤ የምዕራፍ አሥር መልእክትም ጊዜ ከእንግዲህ ወዲህ እንዳይኖር ሲሆን፣ በባሕርና በምድር ላይ አቋሙን ይዞአል። ማንነታቸው ጥያቄ የሌለበት ነው። አንዱን በሚያስቀምጥ ሁሉም ክርክሮች ለሌላውም ውጤታማ ናቸው። የአሁኑ ትውልድ የእነዚህን ሁለት ትንቢቶች ፍጻሜ እየተመለከተ ነው። በአድቬንት ስብከት ውስጥ፣ በተለይም ከ1840 እስከ 1844 ዓ.ም.፣ ሙሉና ዝርዝር ፍጻሜያቸው ተጀመረ።

ስሚዝ በ1840 እና 1844 ዓመታትን በራእይ 14 ያለውን የመጀመሪያውን መልእክት ከ1798 ጀምሮ እንደመጣ በመጠቀስ ይለያል፤ ነገር ግን መልእክቱ ኃይል የሚቀበልበትን 1840 ዓመትም ለመጀመሪያው መልእክት ያመለክታል። የምጽአቱ ስብከት ውስጥ፣ በተለይም ከ1840 እስከ 1844 ባለው ጊዜ፣ ሙሉ ፍጻሜያቸው መጀመር ጀመረ። መልእኩ አንድ እግሩን በባሕር ላይ እና ሌላውን በምድር ላይ ያቆመበት አቋም የአዋጁን ሰፊ ወሰን ያመለክታል። መልእክቱ ውቅያኖሱን ያቋርጥ ነበር እና ወደ ተለያዩ አሕዛብ ይዘረጋ ነበር፤ እንዲሁም የምጽአቱ አዋጅ በእውነት ወደ ዓለም ሁሉ ያሉ የሚሲዮን ጣቢያዎች ደረሰ። ከ1840 ጀምሮ፣ እንደ ኤሊን ኃይት አባባል፣ የመጀመሪያው መልእክት ወደ ዓለም ሁሉ የሚሲዮን ጣቢያዎች ተወሰደ። ይህም የተፈጸመው የአቶማን ኢምፓየር መውደቅ ጋር የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት የዓመት-ቀን መርህ ሲረጋገጥ ነበር። በዚህ ደረጃ ከዝርዝሮቹ ጋር አንነጋገርም፤ ነገር ግን ለሚለራይት ታሪክ እና ለእኩለ ሌሊት ጩኸት ተለዋዋጭ ኃይሎች መሠረታዊ መድረኩን እያዘጋጀን ነው።

ቁልፍ ታሪካዊ ክንውኖች፡ 1833 እና የከዋክብት መውደቅ

በ1833 ዓ.ም. የከዋክብት መውደቅ ተፈጸመ። ኤሊን ዋይት በ“The Great Controversy” ገጽ 333 እንዲህ ትላለች፡- ‘በ1833 ዓ.ም.፣ ሚሊር የክርስቶስ ቅርብ ምጽአት ማስረጃዎችን በአደባባይ ማቅረብ ከጀመረ ከሁለት ዓመት በኋላ፣ አዳኙ የሁለተኛው ምጽአቱ ምልክቶች እንዲሆኑ የተስፋ የተሰጡት የመጨረሻዎቹ ምልክቶች ታዩ። ኢየሱስ እንዲህ አለ፡- “ከዋክብትም ከሰማይ ይወድቃሉ።” ማቴዎስ 24፡29። የሱንስም በራእይ የእግዚአብሔርን ቀን የሚያስቀድሙትን ትዕይንቶች በራእይ ሲመለከት እንዲህ ሲል አወጀ፡-

“የሰማይ ከዋክብትም በብርቱ ነፋስ ስትናወጥ በሌሎች ያልበሰሉትን ፍሬዎችን እንደምትጥል፤ እንዲሁ ወደ ምድር ወደቁ።” ራእይ 6፡13። ይህ ትንቢት እጅግ ግልጽና አስደናቂ ፍጻሜውን በ1833 ዓ.ም. ኖቬምበር 13 በተከሰተው ታላቅ የሜቲዮር ዝናብ ተቀበለ።’

የዊልያም ሚሊር ምስክርነት እንዲህ ይነግራል፡- ‘በ1833 የበጋ ወቅት፣ ቅዳሜ ቂርስ ከበላሁ በኋላ አንድ ነጥብ ለመመርመር በጽሕፈት ጠረጴዛዬ ተቀመጥሁ፤ ወደ ውጭ ወጥቼ ሥራዬን ለመሥራት ስነሁ፣ “ሂድና ለዓለም ንገረው” የሚል ነገር ከመቼውም በላይ በታላቅ ኃይል በልቤ ውስጥ ገባ። ይህ ስሜት በጣም ድንገተኛ ነበር፣ በእንዲህም ያለ ኃይል መጣብኝና ወንበሬ ላይ እንደገና ተቀምጬ፣ “ጌታ ሆይ፣ መሄድ አልችልም” አልሁ። “ለምን አትችልም?” የሚል ምላሽ የመጣ መሰለኝ፤ ከዚያም ሁሉም ምክንያቶቼ፣ የችሎታ እጥረቴ፣ ፊቴ ላይ ቀረቡ፤ ነገር ግን ጭንቀቴ እጅግ ስለ በዛ እግዚአብሔር መንገዱን ቢከፍትልኝ ሄጄ ለዓለም ያለብኝን ግዴታ እፈጽማለሁ ብዬ ከእግዚአብሔር ጋር ጽኑ ቃል ኪዳን ገባሁ። “መንገዱን መክፈት ስትል ምን ማለትህ ነው?” የሚል ነገር ወደ እኔ የመጣ መሰለኝ። እኔም፣ ለምሳሌ፣ በማንኛውም ስፍራ በሕዝብ ፊት እንድናገር ጥሪ ቢደርሰኝ፣ እሄዳለሁ፤ ስለ ጌታ መምጣት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያገኘሁትንም እነግራቸዋለሁ አልሁ። ወዲያውኑ ሸክሜ ሁሉ ከእኔ ተወገደ። እንዲህም ተጠርቼ ልጠየቅ እንደማልችል ስለ መሰለኝ ደስ አለኝ፤ እንዲህ ያለ ጥሪ ከቶ አልደረሰኝም ነበርና፣ ፈተናዎቼም የታወቁ አልነበሩም፣ ወደ ማንኛውም የሥራ መስክ እንድንጋበዝ ትንሽ ተስፋ ብቻ ነበረኝ። ከዚህ ጊዜ በኋላ ግማሽ ሰዓት ገደማ፣ ክፍሉን ሳልወጣ ሳለሁ፣ ከመኖሪያዬ አሥራ ስድስት ማይል ያህል በሚርቅ ድሬዝደን የሚኖረው የአቶ ጊልፎርድ ልጅ ገባና፣ አባቱ ልኮት እንደሆነና ከእርሱ ጋር ወደ ቤታቸው እንድሄድ እንደሚፈልግ ነገረኝ፤ እኔም ምናልባት በአንዳንድ ሥራ ጉዳይ ሊያየኝ እንደሚሻ አሰብሁ። ምን እንደሚፈልግ ጠየቅሁት። እርሱም፣ በማግስቱ በቤተ ክርስቲያናቸው ስብከት እንደማይኖር እና አባቱ ስለ ጌታ መምጣት ለሕዝቡ እንድናገር እንድመጣ እንደሚፈልግ መለሰልኝ። ወዲያውኑ ያን ቃል ኪዳን በመግባቴ በራሴ ላይ ተቆጣሁ። በአንድ ጊዜ በጌታ ላይ ዐመፅሁና እንዳልሄድ ቈረጥሁ። ለልጄ ምንም መልስ ሳልሰጠው ተውሁትና በታላቅ ጭንቀት አጠገብ ወዳለ ቍጥቋጥ ሄድሁ። በዚያም ከጌታ ጋር ለአንድ ሰዓት ያህል ታገልሁ፤ ከእርሱ ጋር ከገባሁት ቃል ኪዳን ራሴን ለማስለቀቅ ሞከርሁ፣ ነገር ግን ምንም እጅይታ ማግኘት አልቻልሁም። “ከእግዚአብሔር ጋር ቃል ኪዳን ገብተህ እንዲህ ፈጥነህ ትሰብረዋለህ?” የሚል ነገር በሕሊናዬ ላይ ተቀረጸ፤ እንዲህ ማድረግ ያለውም እጅግ ታላቅ ኃጢአተኝነት ሸፈነኝ። በመጨረሻ ተገዛሁና፣ እርሱ ቢያጸናኝ እሄዳለሁ፣ ከእኔ የሚፈልገውን ሁሉ ለመፈጸም ጸጋንና ችሎታን እንዲሰጠኝ በእርሱ ተማምኜ ለጌታ ቃል ገባሁ። ወደ ቤትም ተመለስሁና ልጄ ገና እየጠበቀ እንዳለ አገኘሁት። እርሱም እስከ ምሳ በኋላ ድረስ ቆየ፤ እኔም ከእርሱ ጋር ወደ ድሬዝደን ተመለስሁ።’ እንዲሁ ነበር ሚሊር፣ በ1833 የበጋ ወቅት፣ መልእክቱን በሕዝብ ፊት ማቅረብ የጀመረው። በዲሴምበር 1833፣ የከዋክብት መውደቅ ለመልእክቱ ታላቅ ግርማ ጨመረ።

1840: የትንቢት ፍጻሜና የኦቶማን መንግሥት

በ1840 ዓ.ም. ኤለን ዋይት ስለ ትንቢት አስደናቂ ፍጻሜ አስተያየት ትሰጣለች። ይህ ክፍል በትንቢት መንፈስ ጽሑፎች ውስጥ ብዙ ጊዜ ክርክር የሚነሳበት ሲሆን፣ አንዳንዶች ኡራያ ስሚዝ ይህን በThe Great Controversy ውስጥ አስገብቶታል ብለው ይከራከራሉ፤ ነገር ግን እነዚህ ክርክሮች መሠረተ ቢስ ናቸው። እርሷ ስለ 1840 ዓ.ም. ያመሩ የትንቢት ፍጻሜዎች ተከታታይነት፣ የከዋክብት መውደቅና የጨለማውን ቀን ጨምሮ፣ ትናገራለች። እርሷ እንዲህ ትጽፋለች፡- “በ1840 ዓመት፣ ሌላ አስደናቂ የትንቢት ፍጻሜ ሰፊ ፍላጎትን አነሳ።”

እርስዋ የምትጠቅሰው የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢትን ነው፤ ይህም በዮስያስ ሊች የቀረበ ብቻ የሰው ትንበያ አይደለም። ከዚያ ሁለት ዓመት በፊት፣ ሁለተኛውን ምጽአት የሚሰብክ ታላቅ አገልጋይ የነበረው ዮስያስ ሊች፣ የራእይ 9 ትርጓሜ አሳትሞ የኦቶማን ግዛት ውድቀትን ተነበየ። በስሌቱ መሠረት፣ ይህ ኃይል በ1840 አገስት 11 ቀን ሊገለበጥ ነበር። በተጠቀሰውም ጊዜ፣ ቱርክ በአምባሳደሮቿ አማካይነት የአውሮፓ የተባበሩት

ኃያላን ጥበቃ ተቀብላ፤ እንዲሁም ራሷን በክርስቲያን አሕዛብ ቁጥጥር ሥር አኖረች። ይህ ክስተት ትንበያውን በትክክል ፈጽሞ አሟልቶታል። ይህም ሲታወቅ፣ ብዙ ሕዝብ ሚሊርና ባልደረቦቹ የተቀበሉት የትንቢት ትርጓሜ መርሆች ትክክለኛ መሆናቸውን ተረጋግጦ፤ እናም ለአድቪንት እንቅስቃሴው ድንቅ እርምጃ ተሰጠው። ከፍተኛ ትምህርትና ክብር ያላቸው ሰዎች ከሚሊር ጋር ተባብረው አመለካከቶቹን በመስበክና በማሳተም ሥራ ውስጥ ገቡ፤ ከ1840 እስከ 1844ም ድረስ ሥራው በፍጥነት ተስፋፋ።

ደረጃ ስሚዝ የራእይ 14 የመጀመሪያው መልአክ በ1798 እንደደረሰ ነግሮን ነበር፤ ነገር ግን እርሱ ከራእይ 10 መልአክ ጋር ያው መልአክ ነው። በራእይ 10 ውስጥ ዮሐንስ ትንሹን መጽሐፍ ከመልአኩ እጅ ወስዶ እንዲበላው ተነግሮታል፤ በአፋም ውስጥ ጣፋጭ ይሆንላታል። የሚለራውያን መልእክት በነሐሴ 11፣ 1840 ጣፋጭ ሆነ፤ ይህም የአቶማን መንግሥት ውድቀት በመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት የዓመት-ቀን መርህ መሠረት ከተነበየ ሁለት ዓመታት በኋላ ነበር። ክስተቱ በትክክል ሲፈጸም፣ ሲያውጁት የነበረው መልእክት በአፋቸው ጣፋጭ ሆነ።

በ1840 ዓ.ም. ነሐሴ 11 መልእክቱ በአፋቸው ጣፋጭ ሆነ። ዮሐንስ ከወረደው መልአክ እጅ ትንሹን መጽሐፍ እንዲወስድ ተነግሮታል። መልአኩ በ1840 ዓ.ም. ነሐሴ 11 ይወርዳል፤ እናም ይህ የራእይ 10 መልአክ ከራእይ 14 የመጀመሪያው መልአክ ጋር አንድ ነው። የራእይ 14 መልአክ በ1798 በፍጻሜው ዘመን ይመጣል፤ ነገር ግን መልእክቱ በ1840 ኃይል ይሞላል። ኤላን ዋይት፣ ያ ክስተት በታወቀ ጊዜ፣ ብዙ ሰዎች ሚሊርና ባልደረቦቹ የተቀበሉት የትንቢት ትርጓሜ መርሆች ትክክለኛነት እንዳላቸው ተረዱ ትላለች። ከ1930ዎቹ ጀምሮ፣ መነሻው በ1919 ቢሆንም በተለይ ግን በ1930ዎቹ፣ አድቪንቲዝም ሚሊርና ባልደረቦቹ የተቀበሉትን የትንቢት ትርጓሜ ደንቦች—እነዚህም በማስረጃ ጥቅሶች ላይ የተመሠረተው የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ዘዴ—ውድቅ አድርጓል።

የ1843 ሰንጠረዥና የመዘግየት ዘመን

የሚቀጥለው የታሪክ መለያ ምልክት በግንቦት 1842 የተዘጋጀው የ1843 ሰንጠረዥ ነው። ኤላን ዋይት እንዲህ ትላለች፡- “የ1843 ሰንጠረዥ በጌታ እጅ እንደተመራ፣ እንዲሁም መቀየር እንደሌለበት አይቻለው፤ ቁጥሮቹ እርሱ እንደፈለገው እንደነበሩ፣ እጁም ከአንዳንድ ቁጥሮች ላይ አንድ ስህተት ሸፍኖ እንደነበር አይቻለው፤ ስለዚህም እጁ እስኪወገድ ድረስ ማንም ሊያየው አልቻለም።” ይህ ሰንጠረዥ በግንቦት 1842 የተዘጋጀ ትንቢታዊ የመለያ ምልክት ነው። በሰኔ 1842 የፕሮቴስታንት ቤተክርስቲያናት በሮቻቸውን ዘጉ፣ ሁለተኛውም መልአክ ደረሰ።

ከ Testimonies, volume one, page 21፡- “በ1842 ዓ.ም. ሰኔ ወር ውስጥ ሚስተር ሚሊር በፖርትላንድ፣ ሜን ውስጥ ባለው በካስኮ ስትሪት ቤተ ክርስቲያን ሁለተኛውን ተከታታይ ትምህርታዊ ንግግሮቹን ሰጠ። ጥቂቶችን ከሚቀሩ በስተቀር፣ የተለያዩ ሃይማኖታዊ ቤተ እምነቶች ቤተ ክርስቲያኖቻቸውን በሮች በሚስተር ሚሊር ፊት ዘጉ።” ኤላን ዋይት እንደምታሰውቀን፣ እኛ እንደ ሰባተኛ ቀን አድቪንቲስት ክርስቲያኖች ከምክንያት ወደ ውጤት መመካከርን መማር ይገባናል። የፕሮቴስታንት ቤተ ክርስቲያናት በሮቻቸውን እንዲዘጉ ያደረገው ምክንያት የዚህ ሰንጠረዥ መግባት ነበር። ይህ ሰንጠረዥ በግንቦት ወር በተዋወቀ ጊዜ፣ የፕሮቴስታንት ቤተ ክርስቲያናት ሚሊራውያን የተሳሳቱ እብዶች እንደሆኑ ወሰኑ።

ቀጣዩ የሚመጣው ነገር የመጀመሪያው ተስፋ መቁረጥ ነው። ከ“ታላቁ ተጋድሎ” ገጽ 393፡- “እንደ 1842 ጀምሮ፣ በዚህ ትንቢት ውስጥ ‘ራእዩን ጻፍ፣ የሚያነበውም ሮጦ ይሄድ ዘንድ በሰሌዳዎች ላይ ግልጽ አድርገህ አቅርብ’ ተብሎ የተሰጠው መመሪያ፣ የዳንኤልንና የራእይን ራእዮች ለማብራራት የትንቢታዊ ሰንጠረዥ እንዲያዘጋጅ ለቻርለስ ፊች አሳብ ሰጥቶት ነበር።” በ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 ከደረሰው ታላቁ ተስፋ መቁረጥ ጥቂት ቀደም ብሎ የሞተው ቻርለስ ፊች፣ ጌታ በዚህ ታሪክ ውስጥ የተጠቀመበት ሰው ነበር። እርሱም በግንቦት 1842 የታተመውን ሰንጠረዥ አዘጋጀ።

የዚህ ሰንጠረዥ ህትመት የዕንባቆም ትእዛዝ ፍጻሜ እንደሆነ ተቆጥሮ ነበር። ሆኖም ግን፣ በራእይ ፍጻሜ ውስጥ የሚታይ የዘግይታ ጊዜ እንዳለ ማንም አላስተዋለም። በዚያው ትንቢት ውስጥ የመቆየት ጊዜም ቀርቦአል። ከተስፋ መቁረጡ በኋላ፣ ይህ የመጽሐፍ ቃል ጠቃሚ ሆኖ ታየ፤ “ራእይ ገና ለተወሰነ ጊዜ ነው፤ በመጨረሻም ይናገራል እንጂ አይወሰንም፤ ቢዘገይም ጠብቀው፣ በእርግጥ ይመጣልና፣ አይዘገይም። ጻድቅ ግን በእምነት ይኖራል።” የመቆየት ጊዜ ማለት መጀመሪያው ተስፋ መቁረጥ ነው፣ ይህም በመጋቢት 22፣ 1844 ላይ ይመጣል። ሚሊራውያን የዓለምን ፍጻሜ በ1843 እንደሚሆን ከመጽሐፍ ቅዱሳዊ የጊዜ ቆጠራ በመጠቀም ይተነብዩ ነበር። ጌታም እስከዚያ ድረስ ባልመጣ ጊዜ፣ መጀመሪያው ተስፋ መቁረጥ በመጋቢት 22፣ 1844 ተከሰተ። ይህ የመቆየት ጊዜ ነው።

ይህ በአሥሩ ደናግል ምሳሌ፣ በዕንባቆም 2 እና በዳንኤል 12 ውስጥ ያለው የመዘግየት ጊዜ ነው። ዳንኤል 12፣11 እንዲህ ይላል፤ “የዘወትሩም መሥዋዕት ከሚወገድበት ጊዜ ጀምሮ...” ቀደምት አባቶች በ508 ክሎቪስ ሺዚጎታውያንን ሲያሸንፍ አረማዊነት እንደ ተገታ ተረድተው ነበር። አረማዊነት ከተወገደበት ጊዜ ጀምሮ እና ጳጳሳዊነት ከተቋቋመ ጊዜ (ከሰላሳ ዓመት በኋላ በ538) 1290 ቀናት ይሆናሉ። የሚቀጥለው ቁጥር እንዲህ ይላል፤ “የሚጠብቅና ወደ አንድ ሺህ ሦስት መቶ ሠላሳ አምስት ቀናት የሚደርስ ብጹዕ ነው።” 508 ሲደመር 1335 1843 ይሆናል። “ወደ 1843 የሚደርስ ብጹዕ ነው።” 1335ዎቹ የመዘግየትን ጊዜ ይወስናሉ፤ “የሚጠብቅና ወደ 1843 የሚደርስ ብጹዕ ነው” በማለት። ኤለን ኋይት እንደምታደርገው የቀደምት አባቶችን ስለ “የዘወትሩ” ያላቸውን ግንዛቤ ብትደግፉ፣ ይህ ግልጽ ነው።

ይህን የበለጠ ለማብራራት፣ ኢሳይያስ 30፡18 እንዲህ ይላል፡- “ስለዚህም እግዚአብሔር ይጠብቃል።” በዚህ ስፍራ፣ ጌታ በአሥሩ ደናግል ምሳሌ ውስጥ ያለው ሙሽራ ነው፣ እርሱም ይዘገያል። “ስለዚህም ሙሽራው ይዘገያል ለእናንተ ጸጋ ያደርግ ዘንድ፣ ስለዚህም ምሕረት ያደርግላችሁ ዘንድ ከፍ ይላል፤ እግዚአብሔር የፍርድ አምላክ ነውና። እርሱን የሚጠብቁ ሁሉ ብጹዓን ናቸው።” ይህ ከዳንኤል 12፡12 ጋር ይስማማል፡- “የሚጠብቅና ወደ 1335 የሚደርስ ብጹዕ ነው።” ሙሽራው በመጋቢት 22፣ 1844 ይዘገያል። ከመጀመሪያው ተስፋ መቁረጥ ወደ መድረስ እና ከዚያ በኋላ መጠበቅ ጋር የተያያዘ በረከት አለ። ወደዚህ ስትደርሱ፣ መጠበቅ ይገባችኋል። ምንን እየጠበቃችሁ ነው? ዕንባቆም 2፡3 እንዲህ ይላል፡- “ራእይ ገና ለተወሰነው ጊዜ ነውና፤ በፍጻሜውም ይናገራል እንጂ አይወሰንም፤ ቢዘገይም ጠብቀው።” ወደ 1335 መድረስ ያለው በረከት፣ ጌታ የእኩለ ሌሊት ጩኸትን የሚፈጽምበት ወደዚህ ታሪክ መድረስ ያለው በረከት ነው።

ሁሉም ሰው በእኩለ ሌሊት ጩኸት ላይ እንዲካፈል አይፈቀድለትም። አንዳንድ ሰዎች ከሚሊራውያን ጋር የተጓዙት ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ባላቸው የግል ልምምድ ወይም ከእግዚአብሔር ቃል የግል ጥናት የተነሣ ሳይሆን፣ በፍርሃት ምክንያት ነበር። የእኩለ ሌሊት ጩኸት ከመምጣቱ በፊት ጌታ እነዚህን ወንድሞች ከእንቅስቃሴው ይለያቸዋል። የመጀመሪያው ቅሬታ ለእኩለ ሌሊት ጩኸት የሚያዘጋጅ ሂደት አካል ነው። እንደ ኤለን ኋይት ከሆነ፣ ይህን ካልተረዳን ከመንገዱ ወደ ታች ወዳለው የክፋዎች ዓለም እንወድቃለን።

የሁለተኛው መልአክ መልእክት ኃይል መስጠት

ከ Early Writings ገጽ 238፡- “የሁለተኛው መልአክ መልእክት መጨረሻ በቀረበ ጊዜ፣ ከሰማይ የሚወጣ ታላቅ ብርሃን በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ ሲያበራ አየሁ። የዚያ ብርሃን ጨረሮች እንደ ፀሐይ የሚያበሩ መስለው ታዩኝ፣ እናም የመላእክት ድምፆች፣ ‘እነሆ፣ ሙሽራው ይመጣል’ ሲሉ ሰማሁ።” ይህ ለሁለተኛው መልአክ መልእክት ኃይል ሊሰጥ የነበረው የእኩለ ሌሊት ጩኸት ነበር። ቀደምት አባቶች የመጀመሪያው መልአክ መልእክት በ1798 እንደደረሰ ነገር ግን በ1840 በአቶማን ኢምፓየር ውድቀት ኃይል እንደተሰጠው ተረድተው ነበር። ሁሉም መልእክቶች በአንድ የጊዜ ነጥብ ይደርሳሉ፣ ከዚያም በኋላ ኃይል ይሰጣቸዋል። ሁለተኛው መልአክ መልእክት መጋቢት 22 ቀን 1844 ፕሮቴስታንት ቤተ ክርስቲያናት በሚሊራዊት መልእክት ላይ ይጀቻቸውን በዘጉ ጊዜ ደረሰ። የእኩለ ሌሊት ጩኸት ለሁለተኛው መልአክ መልእክት ኃይል ይሰጣል።

ሦስተኛው መልአክ መልእክት በጥቅምት 22 ቀን 1844 ይደርሳል፤ እናም የራእይ 18 ኃይል መልአክ ከእርሱ ጋር በሚቀላቀልበት ጊዜ ኃይል ይሰጠዋል። ሁሉም መልእክቶች በታሪክ ውስጥ ይደርሳሉ፤ ከዚያም በኋላ ኃይል ይሰጣቸዋል። ይህን መረዳት አስፈላጊ ነው።

የእኩለ ሌሊት ጩኸት ለሁለተኛው መልአክ መልእክት ኃይል ሰጠ። የተስፋ የቆረጡትን ቅዱሳን ለማንቃትና በፊታቸው ላለው ታላቅ ሥራ ለማዘጋጀት መላእክት ከሰማይ ተልከው መጡ። ከፍተኛ ችሎታ ያላቸው ሰዎች ይህን መልእክት ለመጀመሪያ ጊዜ የተቀበሉት አልነበሩም። ዊሊያም ሚሊር ይህን መልእክት ለመጀመሪያ ጊዜ የተቀበለው አልነበረም፤ ከዚህ በተቃራኒው እርሱ የተቀበለው ከሁሉ በኋላ ነበር። መልእክቱን በመረዳት ከሁሉ የበለጠ ችሎታ ያለው እርሱ ሲሆን፣ ሳሙኤል ስኖው ግን የመጀመሪያው ነበር። ቀደም ሲል በሥራው መሪነት የነበሩት ይህን ለመቀበልና ጩኸቱን ለማጠናከር እገዛ ለማድረግ ከሁሉ በኋላ ነበሩ። በታሪክ መሠረት፣ የእኩለ ሌሊት ጩኸትን መልእክት የተቀበለ የመጨረሻው ሰው ዊሊያም ሚሊር ነበር።

ከ "The Great Controversy," 376:- የእኩለ ሌሊት ጩኸት ሥልጣን በተሞላበት ዘመን ወደ 50,000 የሚደርሱ ሰዎች ከቤተ ክርስቲያናት ወጡ። የሚሊር ሥራ ቤተ ክርስቲያናትን ለማጽናት የሚያገለግል ስለነበረ፣ በመጀመሪያ በበጎ መልኩ ተቀበለ፤ ነገር ግን አገልጋዮችና ሃይማኖታዊ መሪዎች በምጽአት ትምህርት ላይ እንዳይቀበሉ በወሰኑ ጊዜ እና በዚህ ርዕስ ላይ ያለውን ሁሉንም መንቀሳቀስ ለመግታት በተመኙ ጊዜ፣ ከመድረክ ላይ ተቃዋሚነት፣ ለአባላቶቻቸውም ስለ ሁለተኛው ምጽአት የሚሰጥ ስብከት እንዳይገኙ መብታቸውን ከለከሉባቸው፣ ወይም በማህበራዊ ስብሰባዎች ላይ ስለ ተስፋቸው እንኳ እንዳይናገሩ አደረጉ። ዛሬ በአድቪንቲስት ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ይህን መልእክት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ እንዲሁም በግል ቤቶች ውስጥ እንኳ እንዳይሰበክ የሚከለክሉ መሪዎች በዚህ ስፍራ በሚለራውያን እንቅስቃሴ ውስጥ በትንቢታዊ ምሳሌነት ቀድሞ ተገልጠዋል።

አማኞች ራሳቸውን በታላቅ ፈተናና በውዥንብር ውስጥ አገኙ። ቤተ ክርስቲያናቸውን ይወዱ ነበር፣ ከእርስዎም ለመለየት አይፈቅዱም ነበር፤ ነገር ግን የእግዚአብሔር ቃል ምስክርነት ሲገፋ እና ትንቢቶችን የመመርመር መብታቸው ሲከለከል ባዩ ጊዜ፣ ለእግዚአብሔር ታማኝነት ለእነዚያ ለመታዘዝ እንደማትፈቅድላቸው ተሰማቸው። የእግዚአብሔርን ቃል ምስክርነት ለማጥፋት የሚፈልጉ ሰዎች የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን እንደሚመሠርቱ ሊቆጠሩ አይችሉም ነበር። ስለዚህም ከቀድሞ ኅብረታቸው መለየታቸው ተገቢ እንደሆነ ተሰማቸው። በ1844 የበጋ ወራት፣ ወደ 50,000 የሚጠጉ ሰዎች ከቤተ ክርስቲያናት ተለዩ።

የሚሊር ግንዛቤና እውነተኛው የእኩለ ሌሊት ጩኸት

ከኤልደር ዳምስቴግት መጽሐፍ፣ Foundation of Seventh-day Adventist Message and Mission መሠረት፣ ሚሊር የዳንኤል 8:14 እና የራእይ 14 የመጀመሪያው መልአክ አዋጅ የእኩለ ሌሊት ጩኸት—'እነሆ፣ ሙሽራው ይመጣል'—እንደሆነ ያምን ነበር። ይህ መልእክት የክርስቶስን ዳግም ምጽአት እንደሚለይ ያምን ነበር። ሚሊር ታሪኩ በሙሉ የእኩለ ሌሊት ጩኸት እንደሆነ ያስብ ነበር፣ ነገር ግን ኤለን ዋይት የእኩለ ሌሊት ጩኸቱ በተወሰነ ወቅት እንደተፈጸመ ትናገራለች። ሳሙኤል ስኖው የእርሱን ትምህርት 'እውነተኛው የእኩለ ሌሊት ጩኸት' ብሎ ሰየመው፣ ይህም የእኩለ ሌሊት ጩኸቱ አጠቃላይ መልእክቱ ነው ከሚለው የሚለራውያን ትምህርት ለመለየት ነበር።

በመንፈሳዊነታቸው ከፍ ያሉት መልእክቱን በመጀመሪያ ተቀበሉ፤ ከዚያም ቀደም ሲል በሥራው መሪነት የነበሩት ለመቀበል በመጨረሻ ደረሱ እና ጩኸቱን በማበረታታት እገዛ አደረጉ። ከ1833 ጀምሮ ሥራውን የመራው ዊልያም ሚሊር፣ በ1844 አገስት የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት በመጣ ጊዜ ከእርሱ ጋር ለመታገል ተገደደ። ከቤተ ክርስቲያናት መለየት ላይ እርግጠኛ አልነበረም፤ እንዲሁም ስለ እኩለ ሌሊት ጩኸት ለብዙ ዓመታት ሌላ ግንዛቤ ሲያስተምር ነበር።

ዊልያም ሚሊር እንዲህ ሲል ጻፈ፡- “ስለ ጌታ መገለጥ ማንም ሰው ቀኑንና ሰዓቱን ሊያውቅ እንደሚችል ስለምን አምን ነበር፤ ስለ ማንኛውም የተለየ ቀን ፈጽሞ እርግጠኛ ሆኜ አለውቅም ነበር። በሁሉም የታተሙ ትምህርቶቹ፣ በርእስ ገጹ ላይ እንደሚታዩት፣ 1843 ዓመት አካባቢ ብዬ ነበር። በሁሉም የቃል ትምህርቶቹ፣ ቆይታዎቹ በ1843 እንደሚፈጸሙ ለአድማጮቹ ሁልጊዜ እነግራቸው ነበር፤ ይህም በሂሳቤ ስህተት ካልነበረ ነበር፤ ነገር ግን መጨረሻው ከዚያ ጊዜ እንኳ በፊት ሊመጣ እንደሚችል ልል አልቻልኩም ነበር፤ እነርሱም ሁልጊዜ ዝግጁ ሊሆኑ እንዳለባቸው እነግራቸው ነበር። በ1842፣ ከወንድሞች አንዳንዶቹ በታላቅ እርግጠኝነት ትክክለኛውን ዓመት ሰበኩ፣ ‘ከሆነ’ የሚለውንም ስለስገባሁ ተቈጥተውብኝ ነበር።” በግንቦት 1842፣ የ1843 ሰሌዳ ታተመ፣ ወንድሞቹም ሚሊርን ከአቀራረቡ ‘ከሆነ’ የሚለውን እንዲያስወግድ ነገሩት።

ሚሊር ቀጥሎ እንዲህ አለ፡- “የሕዝብ ፕሬስ ደግሞ ለጌታ መምጣት የተወሰነ ቀን፣ ማለትም ኤፕሪል 23ን፣ እንደ ወሰንሁ አሳትሞ ነበር። ስለዚህም በዚያ ዓመት ታኅሣሥ ወር፣ በቆጠራዬ ውስጥ ምንም ስህተት ማየት ስለልቻልኩ፣ ጌታ በ1843 ማርች 21 እና በ1844 ማርች 21 መካከል በሆነ አንድ ጊዜ እንደሚመጣ ያለኝን እምነት አሳተምሁ።” ሚሊር ስለ ሰባተኛው ወር አሥረኛው ቀን አስቀድሞ ድምዳሜ ላይ ደርሶ ነበር፤ እናም ሳሙኤል ስኖው ይህን ድምዳሜ ተጠቅሞ የእኩለ ሌሊት ጩኸትን ለማወጅ ከመጠቀሙ ረጅም ጊዜ በፊት፣ ሚሊር ስለ እርሱ ጽፎ ነበር። ሳሙኤል ስኖው አክቶበር 22፣ 1844ን ለመለየት የተጠቀመበትን አመክንዮ እንዲያቀናጅ ጌታ የተጠቀመበት ሚሊር ነበር።

ሚሊር እንዲህ ሲል ጻፈ፡- “በ1843 ዓመት ውስጥ፣ ከጋዜጣውና ከአንዳንድ መድረኮች በእኔና ከእኔ ጋር ተባባሪ በነበሩት ላይ እጅግ ከባድ የሆኑ ውግዘቶች ተደረጉብን። ዓላማዎቻችን ተወረሩ፣ መርሆዎቻችን በተሳሳተ መልኩ ቀረቡ፣ ባህርያችንም ተነቀፈ።” ጊዜ አለፈ፣ እናም 1844 ማርች 21 ጌታ ሳይገለጥ አለፈ። ቅሬታው እጅግ ታላቅ ነበር፣ ብዙዎችም ከእነርሱ ጋር ከዚያ በኋላ አልተጓዙም። ከዚህ በፊት፣ ከ1840 ጀምሮ፣ በግምት 200,000 ሚሊራውያን ነበሩ፤ ነገር ግን በዚህ ደረጃ 50,000 ብቻ ቀርተው ነበር።

ሚሊር እንዲህ ብሎ ቀጠለ፡- “ከዚህ በፊት፣ በ1843 የበልግ ወቅት፣ ከወንድሞቹ አንዳንዶቹ አብያተ ክርስቲያናትን ባቢሎን ብለው መጥራት ጀመሩ፣ እናም ከእነርሱ መውጣት የአድቪንቲስቶች ግዴታ እንደሆነ ያሳስቡ ነበር። ይህ እጅግ አሳዘነኝ። ውጤቱ እጅግ መጥፎ መሆኑ ብቻ ሳይሆን፣ ይህን እኔ እንደ የእግዚአብሔር ቃል ጥምመት፣ ቅዱሳን መጻሕፍትንም እንደ ማጣመም ቆጠርሁት።” ሚሊር ከሁለተኛው የመልአክ መልእክት ጋር ታገለ፤ ይህም እውነተኛውን የእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት እንዲቀበል ይበልጥ አስቸጋሪ አደረገበት። ይህ ልማድ ተስፋፋ፤ አብያተ ክርስቲያናቱም በእነርሱ ላይ ተዘጉ፣ ጠላትነትን ፈጠረ፣ እናም አብዛኞቹን አድቪንቲስቶች ከየራሳቸው አብያተ ክርስቲያናት ለዩ።

የታተመው የዘመኑ ጊዜ ካለፈ በኋላ፣ ሚሊር ስለ ትክክለኛው ወቅት ያጋጠመውን ቅሬታ አምኖ ተቀበለ፤ ነገር ግን እምነቱን ጸንቶ አኖረ። እስከ ሰባተኛው ወር እንቅስቃሴ ድረስ በ1844 የበጋ ወቅት በምዕራብ አካባቢ ሥራውን ቀጠለ። ከዚህ እንቅስቃሴ ጋር ያለው ተሳትፎ በዚያን ወር የሚጠቁሙ የሙሴ ሕግ ሥርዓቶችን አስመልክቶ ከአሥራ ስምንት ወራት በፊት የጻፈውን አንድ ደብዳቤ ብቻ ነበር። እነዚያ ርእሶች እንዲህ ባለ መንገድ እንደሚጠቀሙባቸው ወይም በእንዲህ ያለ ማስረጃ ማመን የመዳን ፈተና እንደሚሆን አልጠበቀም። እስከ 1844 አክቶበር 22 ከሁለት ወይም ከሦስት ሳምንታት በፊት ድረስ ከዚህ እንቅስቃሴ ጋር ኅብረት አልነበረውም። ሚሊር በ1844 አክቶበር 6 ላይምስ በጻፈው ደብዳቤ እንዲህ ሲል ጻፈ፤ “ከዚህ በፊት ፈጽሞ ያለየሁትን ክብር በሰባተኛው ወር አያለሁ... አሁንም የጌታ ስም ይባረክ፤ በመጻሕፍት ውስጥ ለረጅም ጊዜ ስጸልይለት የነበረኝን ነገር ነገር ግን እስከ ዛሬ ያለየሁትን ውበት፣ ስምምነት፣ መስማማት አያለሁ። ጌታን አመስግኚ፣ ነፍሴ ሆይ። ወንድም ስኖው፣ ወንድም ስቶርስ፣ እና ሌሎችም፣ ዓይኖቼን በመክፈታችሁ የሆናችሁት መሣሪያ ስለሆናችሁ ይባረኩ። ወደ ቤቴ ለመድረስ ቀርቻለሁ። ክብር፣ ክብር፣ ክብር፣ ክብር።”

ከዚያ በኋላ ሚሊር የ“መካከለኛው ሌሊት ጩኸት”ን እንደ ጽንፈኝነት በመጥራት ዳግመኛ ተመለከተው። ዳምስቲግት እንደሚገልጸው፣ ስኖው የ“መካከለኛው ሌሊት ጩኸት” መልእክት መሠረታዊ አጠቃላይ አቀራረቡን ከሚሊር ቀደምት ሥራ አግኝቶ ነበር።

የስኖው ስሌቶች፣ በ1844 ዓ.ም. መጋቢት ወር የታተሙት፣ እስከ 1844 ዓ.ም. ነሐሴ 12-17 በተካሄደው የኤክሴተር ካምፕ ስብሰባ ድረስ እምብዛም ትኩረት አላሰጡም። በዚያ ስፍራ፣ ክርስቶስ የሚመለስበት ትክክለኛ ቀን በሚል የቀረበው የእርሱ መግለጫ ብዙ ሚሊርአውያንን አነቃቃ፣ የሚስቶናዊ ጥረታቸውንም እስከ ጫፍ አደረሰው። የሰጡት ምላሽም “የሰባተኛው ወር ንቅናቄ” ተብሎ ታወቀ። ምንም እንኳን የሚሊርአውያን መሪዎች መጀመሪያ ላይ ተጠራጣሪዎች ቢሆኑም፣ የተጠበቀው ክስተት ከመድረሱ ጥቂት ሳምንታት በፊት ከንቅናቄው ጋር ተቀላቀሉ፣ የስኖውም አመለካከቶች እንዲታተሙና እንዲደገፉ ፈቀዱ።

የእኩል ሌሊት ጩኸት እና የዚያ ቀጣይ ውጤቶች

የኤላን ዋይት የመጀመሪያ ራእይ የእግዚአብሔርን ሕዝብ ወደ ሰማይ በሚወስድ መንገድ ላይ ያሳያል፤ በኋላቸውም “የእኩል ሌሊት ጩኸት” ተብሎ የሚጠራ ብርሃን ነበር። ሳሙኤል ስኖው ያቀረበው መልእክት ሊገባ ይገባል። በግንቦት 1842፣ 300 ሰንጠረዦች ለ300 ሰባኪዎች ታተሙ። እስከ መጋቢት 22፣ 1844 ድረስ፣ ከመጀመሪያው ተስፋ መቁረጥ በኋላ፣ ሰንጠረዥ ወደ ጎን ተደረገ፣ ብዙዎችም ከንቅናቄው ወጡ። የቀሩት ግን እንዲጠብቁ ነበር። በኤክሴተር የድንኳን ስብሰባ፣ ስኖው ጌታ በ1844 ጥቅምት 22፣ በስርዮት ቀን፣ እንደሚመጣ አሳየ። ይህም መልእክቱን እንዲያውጁ ገፋፋቸው።

ጆሴፍ ቤትስ ከኤክሴተር የሰፈር ስብሰባው በኋላ በባቡር ሰረገሎች ውስጥ ሲያልፍ፣ “እነሆ፣ ሙሽራው ይመጣል!” ብለው የሚደጋገሙ ድምፆችን እንደሰማ ተናገረ። ይህ እንቅስቃሴ በሁለት ወራት ውስጥ መላውን ዩናይትድ ስቴትስ አናወጠ፣ እናም በ1844 ጥቅምት 22 ወደ ታላቁ ተስፋ መቁረጥ አመራ።

ዳምስቲግ በ1844 ዓ.ም. ዲሴምበር 28-29 በሎው ሃምፕተን ስለተካሄደው የአድቪንቲስቶች ጉባኤ፣ ሃይምስና ሚሊር የተሳተፉበትን፣ አስተያየት ይሰጣል። ሃይምስ ቅዱሳንን ማጽናናት፣ የክርስቲያንን ዓለም ማንቃት፣ እና ለኃጢአተኞች መዳንን ማወጅ አሳስቦ ነበር። ከጥቂት ሳምንታት በኋላ የአድቪንት ፕሬስ እንደገና ሥራ ጀመረ፣ ሃይምስም የመዳን በር ክፍት መሆኑን አወጀ። ሚሊር ቀስ በቀስ እጅግ ጽኑ የሆነውን የተዘጋ በር ጽንሰ-ሐሳብ ትቶ፣ ወደ መጀመሪያው ስለ እኩል ሌሊት ጩኸት ያለው አመለካከት ተመለሰ። በዚያውም ወር ኤላን ዋይት የመጀመሪያ ራእይዋን ተቀበለች፤ በእርሱም የእኩል ሌሊትን ጩኸት የሚክዱ ከመንገዱ ላይ እንደሚወድቁ ታየ። ያ ራእይ ለሌላ ማንኛውም ሰው እንደነበረ ሁሉ ለዊልያም ሚሊርም ነበር።

የዊልያም ሚሊር የመጨረሻ ፈተናና ቅርስ

ከEarly Writings ገጽ 257፡- “ትኩረቴ ከዚያ ወደ ዊልያም ሚሊር ተመራ። እርሱ ግራ የተጋባ ይመስል ነበር፣ ስለ ሕዝቡም በጭንቀትና በሐዘን ተጎንብሶ ነበር። በ1844 አንድ ሆነው በፍቅር የነበሩት ቡድን ፍቅራቸውን እያጡ ነበር፤ እርስ በርሳቸው ይቃወሙ ነበር፣ ወደ ቀዝቃዛና ወደ ኋላ የተመለሰ ሁኔታም እየወደቁ ነበር። ይህን ሲያይ፣ ሐዘን ጉልበቱን አሟጠጠው። መሪ የሆኑ ሰዎች እርሱን ሲከታተሉ አየሁ፤ በዋነኝነትም ዮሐንስ ሂማዝን፣ የሦስተኛውን መልእክት መልእክት እንዳይቀበል እየፈሩ ነበር።” በዚህ አውድ ውስጥ የሦስተኛው መልእክት መልእክት ሰንበት ነው። ሚሊር ከሰማይ ወደሚመጣው ብርሃን ሲዘነብል፣ እነዚህ ሰዎች አሳቡን ከዚያ ለማራቅ ዕቅድ ያወጡ ነበር። የሰው ተጽእኖ በጨለማ ውስጥ አቆይቶታል፤ እውነትንም በሚቃወሙት መካከል ተጽእኖውን አቆይቶታል። በመጨረሻ ሚሊር ድምፁን በሰማይ ብርሃን—ሰንበት—ላይ አነሣ። ተስፋ መቁረጡን የሚያስረዳውንና በቀድሞው ላይ ብርሃንና ክብር የሚያፈስስበትን መልእክት መቀበል አልቻለም። በመለኮታዊ ጥበብ ፋንታ በሰው ጥበብ ተደገፈ። በድካምና በዕድሜ የተሰበረ ስለ ነበር፣

ከእውነት የከለከሉትን ያህል ተጠያቂ አልነበረም። ኃጢአቱ በእነርሱ ላይ ይኖራል። ሚሊሮ የሦስተኛውን መልአክ ብርሃን ማየት ቢችል ኖሮ፣ ብዙ ነገሮች በተገለጡለት ነበር። ነገር ግን ወንድሞቹ ለእርሱ እጅግ ጥልቅ ፍቅር እንዳላቸው ስለ ተናገሩ፣ ከእነርሱ ፈጽሞ ሊለይ እንደማይችል አሰበ። እግዚአብሔር በሞት ኃይል ሥር እንዲወድቅ ፈቀደለት፣ ከእውነትም ካራቁት ሰዎች ዘንድ በመቃብር ውስጥ ሰወረው። ሙሴ ወደ ተስፋይቱ ምድር ከመግባቱ በፊት እንደ ሳተ፣ እንዲሁም ሚሊሮ ወደ ሰማያዊቱ ከነዓን ሊገባ በቀረበ ጊዜ ሳተ። ይህን እንዲያደርግ ሌሎች መሩት፤ ሌሎችም ስለዚህ መለስ ሊሰጡ ይገባቸዋል። ነገር ግን መላእክት የዚህን የእግዚአብሔር ባሪያ ክቡር ትቢያ ይጠብቃሉ፤ በመጨረሻውም መለኮት ድምፅ ይወጣል።

መደምደሚያ፡ ለዘሬ የሚሆኑ ትምህርቶች

በመደምደሚያ፣ ዊልያም ሚሊሮ በዓለም መጨረሻ ያሉ ሰባተኛ ቀን አድቤንቲስቶችን ይወክላል። የኤላን ዋይት የመጀመሪያ ራእይ ከራሷ ዘመን ይልቅ ለዘመናችን ይበልጥ ነው። በዓለም መጨረሻ፣ ሰባተኛ ቀን አድቤንቲስቶች የእኩለ ሌሊት ጩኸትን ብርሃን ይክዳሉ። የእኩለ ሌሊት ጩኸት ብርሃን ሊገባ የሚችለው ይህን ታሪክ በመረዳት ብቻ ነው። የመጀመሪያው ተስፋ መቁረጥ በተሳሳተ ምክንያት በዚያ የነበሩትን ከሚለራውያን እንቅስቃሴ አጥርቶ ሕዝቡንም ወደ ቅድስተ ቅዱሳን የሚመራቸውን የፈተና ልምምድ እንዲገጥሙ አዘጋጀ። ወደ መጀመሪያው ተስፋ መቁረጥ የሚደርሱት ሰዎች እስከ ጥቅምት 22፣ 1844 ድረስ ቢጠብቁ ብቻ ቡሩካን ናቸው። ይህ ጊዜ እግዚአብሔር ወደ ቅድስተ ቅዱሳን የሚሰበስበውን ሕዝብ ለማፍራት በእርሱ የተዘጋጀ ነው። የእኩለ ሌሊት ጩኸትን መቃወምና ከመንገዱ መውደቅ ይህን ሁሉ ታሪክ መካድ ነው።

ዊልያም ሚሊሮ ሦስት ስህተቶች አደረገ፣ እኛም ሁልጊዜ በሦስት ፈተናዎች እንፈተናለን። የመጀመሪያው ስህተቱ በ1844 ዲሴምበር የእኩለ ሌሊት ጩኸትን መክደዱ ነበር። ሁለተኛው ስህተቱ ከእግዚአብሔር ይልቅ ሰዎችን መስማቱ ነበር፣ ይህም ወደ ሦስተኛው ስህተቱ መርቶታል፤ እርሱም ሰንበትን መክደድ ነበር። በዓለም መጨረሻ፣ ሰባተኛ ቀን አድቤንቲስቶች የእኩለ ሌሊት ጩኸትን ታሪክና ወደ አሮጌዎቹ መንገዶች እንዲመለሱ የሚጠራውን ጥሪ ይክዳሉ፣ ምክንያቱም መሪዎቻቸውን ያዳምጣሉና። ይህን በማድረጋቸውም ራሳቸውን ለአውሬው ምልክት ያዘጋጃሉ፤ መጀመሪያው ከእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክትና ታሪክ ጋር ባላቸው ግንኙነት የሚጀምረውን የሚሊሮን ሦስት ደረጃ የፈተና ሂደት እየደገሙ ነው።

ከመጀመሪያው ተስፋ መቁረጥ እስከ ሁለተኛው ተስፋ መቁረጥ ድረስ ያለውን ታሪክ የሚመለከቱ ትንቢቶች ሁለት ብቻ ናቸው፤ 2300 ቀናት (“ራእዩ ቢዘገይም ጠብቀው”) እና 2520። 2520ን መጥላት የእኩለ ሌሊት ጩኸትን መጥላት ነው። የእኩለ ሌሊት ጩኸትን መጥላት ወደ ታች ወዳለው ወደ ክፉ ዓለም ከሚወስደው መንገድ መውደቅ ነው።

በሚቀጥለው ትምህርት ይህን ጉዳይ የበለጠ በዝርዝር እንመለከታለን።